

1/2 IVOT S MEDVĚDEM - V.

Čtvrtek, 27 března 2008

Vždycky, když půjdeme k našim, tak si přestanu připadat jako dospělá osoba - dýchne na mne kus mého mládí... např. včera jsem jela v metru na eskalátorech a najednou jsem zahlédla JEHO - idola mých gymnazijních let... Tenkrát se samozřejmě jednalo o lásku čistě platonickou, protože "drobný" věkový rozdíl z nás nevytvořil dvojici mužů, nýbrž mu - tele, což mi nedávalo moc šancí uspět.

Jenže - na šanci si každým musí počkat. Pár let poté, co jsem odmaturovala a o našem slyšela zprávy z doslechu, jsem na něj narazila v metru. A to doslova. V tu úplně nejblbější chvíli, kdy jsem spěchala pozdě do práce a naskočila jsem do zavírajících se dveří, neupravená, rozčuchaná, jsem mu vlítla přímo do náruče. Něco zřejmě zapůsobilo, protože mě pozval na rande. Věděla jsem, že to nemá být náhoda, že to osud takhle z nás se znovu potkali, abychom se nadále ubírali cestou životu ruku v ruce... a tak jsem se - tentokrát už upravená, ušesaná a vyzbrojená sebedvěrou ve svůj český arm - dostavila na to rande. Nechci si fandit, ale myslím, že jsem tenkrát byla okouzlující a vtipná (to jsem zřejmě byla na svém historickém maximu své okouzlující a vtipnosti) a rande šlo k slibnému závěru... po cestě ke mně domů mi sdělil, že ale bude muset šchat, protože má doma manželku a týden staré dítě...

...téměř mě sice na to jsem začala chodit s Medvědem.

...tak jsem se včera na těch eskalátorech sešla a zavazovala si tkaničku tak dlouho, než mi nezmlizel z očí.

Včera jsme byli s Medvědem v divadle a Medvěd na mne koukal a říkal - "víš, že věc nevypadá; manželka a matka?" (Jo, jsem tak mladá a krásná...atd.) "A jak tedy vypadám?" povzbudila jsem ho, aby svůj kompliment dokončil. "V té epici?... jako skáňek."

Sandra